

THÔNG TIN KINH TẾ - KHOA HỌC - VĂN HÓA

Kỷ niệm 38 năm ngày Miền Nam hoàn toàn giải phóng 30/4/1975-30/4/2013

**NGƯỜI ĐẦU TIÊN HÁT BÀI
“ TIẾN VỀ SÀI GÒN”**

ĐỖ THÔNG (*)

Đúng 11 giờ 30 phút trưa ngày 30 /4/ 1975, khi các đoàn quân ở khắp các ngã kéo về giải phóng Sài Gòn, thì trên loa phát thanh ở Sài Gòn lần đầu tiên vang lên tiếng nhạc hùng tráng của bài hát “*Tiến về Sài Gòn*” một giọng hát miền Nam khỏe khoắn giai điệu hào hùng lời bài hát vang lên, trái tim của hàng triệu triệu con người cũng đang rung lên rộn rã theo từng nhịp trống quân hành .

“Tiến về Sài Gòn ta quét sạch giặc thù/ Sài Gòn ơi! ta đã về đây/ Lướt qua nắng mưa súng bom nhịp chân đi/ Quê hương kêu gọi tiến lên diệt quân Mỹ/ Tiến về Sài Gòn ta quét sạch giặc thù/ Hướng về đồng bằng ta tiến về thành đô/ Nước nhà còn chờ trận cuối là trận này/ Tiến về đồng bằng, giải phóng thành đô...”

Nhắc đến bài hát “*Tiến về Sài Gòn*” người ta không thể không nhắc đến những bài hát như sinh ra chỉ để dành riêng cho ông, đó là nghệ sỹ ưu tú Quang Hưng. Chính ông là người đầu tiên hát bài “*Tiến về Sài Gòn*” của Nhạc sỹ Lưu Hữu Phước, ngay vào thời khắc thiêng liêng của ngày 30/4 không thể nào quên.

Vâng! buổi trưa 30/4 ấy đã in đậm trong lòng

hàng triệu triệu người dân Việt Nam, một dấu ấn khó phai mờ, một mốc son chói lọi trong lịch sử hào hùng của dân tộc. Ai ai cũng náo nức mong chờ một sự đổi thay, một sự chuyển mình của dải đất hình chữ S, rũ bỏ hết những xiềng xích đế quốc, thực dân. Riêng đối với Quang Hưng thì ngày 30/4 là một kỷ niệm rất khó quên của cuộc đời người ca sỹ của anh. “Lúc đó tôi luôn theo dõi sát các tin tức của Đài Tiếng nói Việt Nam và theo dõi chính đài của ngụy quân Sài Gòn để chứng kiến sự hấp hối của kẻ thù. Vào 11 giờ 30 phút, đài Ngụy mất hẳn tiếng. Chỉ có mấy phút im lặng đến nín thở thôi mà tôi có cảm giác như chiều dài một thế kỷ đang trôi qua trước mắt. Im lặng...im lặng ...im lặng.. và rồi nhạc bài hát “*Tiến về Sài Gòn*” vang lên. Tôi đã thực sự bất ngờ khi nhận ra và được nghe lại tiếng hát của mình bằng chất giọng miền Nam sau 8 năm trời. Khi những câu hát hùng tráng vang lên: “*Sài Gòn ơi, ta đã về đây... Tiến về Sài Gòn, ta quét sạch giặc thù. Hướng về đồng bằng, ta tiến về thành đô*” mắt tôi nhòa đi và hét lên: “Thắng rồi ! Ta thắng rồi !” Mười ngày sau tôi có mặt ở Sài Gòn. Gặp nhạc sỹ Lưu hữu Phước, ông đã ôm lấy tôi và xúc động nói: “Quang Hưng

(*) Nhạc sỹ

có biết bài “*Tiến về Sài Gòn*” của bọn mình ngon lành thế nào không? Chúng ta đã ở Sài Gòn rồi!”. Vào năm 1967, khi tôi đang chuẩn bị đi thăm và biểu diễn ở một số nước trong thời gian một năm để kêu gọi nhân dân thế giới ủng hộ cuộc kháng chiến chính nghĩa của chúng ta, thì nhạc sỹ Lưu hữu Phước từ miền Nam ra gọi tôi đến số 51 Trần Hưng Đạo bí mật giao cho tôi một tác phẩm, nói phải thu 2 âm bản một bằng giọng miền Nam, một bằng giọng miền Bắc. Tôi thu xong, hỏi gặng anh là thu giọng hát bằng tiếng miền Nam để dùng vào việc gì, anh chỉ nheo mắt cười” (*Tâm sự của Quang Hưng*).

Đã hơn 38 năm cứ mỗi dịp đất nước từng bừng chào đón ngày giải phóng miền Nam 30/4 thì lòng người Việt Nam không ai không nô nức khi nghe giai điệu thân quen mà hào hùng của bài ca bất hủ *Tiến về Sài Gòn*. Tuy nhiên lâu nay ít ai nghĩ rằng, trong khi hân hoan cảm động trong bài hát: “Nơi thành đô trong ánh điện quang tiếng nác nghẹn câu cười. Khu nhà tranh năm cánh ngoại ô rên xiết đêm ngày.

Sài Gòn ơi ta đã về đây ta đã về đây...” lại cách xa thời điểm sáng tác tới 9 năm (năm 1966). Tính nhạy bén chính trị, song hành theo dòng lịch sử của cách mạng, người viết ca khúc này đã tiên đoán ngày chiến thắng hoàn toàn ấy chính là Huỳnh Minh Siêng, tức là nhạc sỹ Lưu hữu Phước. Từ khi *Tiến về Sài Gòn* được sáng tác, đến mùa xuân năm 1975 là vừa tròn chín năm.

Từ đó đến nay mỗi khi nghe hát lại bài hát này, nghệ sỹ Quang Hưng như vẫn thấy đầu đây hình ảnh của nhạc sỹ Lưu hữu Phước, người đã tin cậy giao cho anh thể hiện đầu tiên bài hát, nhạc sỹ như một người báo trước cho nhân dân ta và thế giới biết rằng: Chiến thắng Sài Gòn sẽ đến. Riêng nghệ sỹ Quang Hưng đã có lần tâm sự: “Được góp tiếng hát của mình trong giai đoạn kết thúc khốc liệt, gian nan, nhưng cũng rất hào hùng của lịch sử vẻ vang của dân tộc, đó là niềm vinh dự lớn lao, tiếng hát của chúng tôi lúc đó chính là vũ khí sắc bén, góp một phần nhỏ bé, tạo nên sức mạnh to lớn của nhân nhân ta chống lại kẻ thù xâm lược...”./.